

KRAJ POLITIČKOG SUBJEKTA: RATOW BEZ REVOLUCIJA

Tonči Valentić

Ovaj tekst bavi se filozofijom subjekta Alaina Badioua kao poticajnim izvorom u ponovnom promišljanju veze između filozofije i politike. Naime, postoji značajan jaz između moći i ponašanja kao "upravljanja" bez pravog subjekta politike kao takve. Moderna politika stoga mora stalno konstituirati razlog postojanja ovog subjekta, iako je on, kao i društvo i država, već nestao dolaskom postimperijalne suverenosti ili se javlja tek kao relikat povijesnog nestanka značenja demokracije. Jedna od glavnih ideja je ispitati znače li Badiouovi manifesti političkog razmišljanja izvan strukturalnih normativa zapravo da još uvijek postoje potencijali za pojavu "revolucionarnog događaja" ili danas živimo u svijetu "ratova bez revolucija", što znači da je politika ostala bez subjekta, a društvo bez supstance, zbog čega je na djelu logika apsolutne kontrole kao totalne mobilizacije transcendentne i imanentne moći?

Alain Badiou, istaknuti suvremeni filozof, svojim radom značajno je utjecao na razumijevanje političkog subjekta. Njegove teorije pružaju novi uvid u dinamiku moći i političkih procesa, dovodeći u pitanje tradicionalne perspektive i nudeći alternativne pristupe razumijevanju političke stvarnosti. Badiouov rad, koji obuhvaća knjige kao što su *Metapolitika*, *Teorijski spisi*, *Bitak i događaj* i *Teorija subjekta*, istražuje složene veze između filozofije, politike i subjektivnosti. Središnja mu je ideja političkog subjekta kao ključnog čimbenika u razumijevanju i oblikovanju političkih događaja i procesa. Ba-

diouova analiza pokazuje kako politički subjekti mogu biti snaga političke promjene, dovodeći u pitanje uspostavljene strukture moći i otvarajući put novim oblicima političkog djelovanja. Važnost Badiouove filozofije leži u njenom izazovu postojećim političkim paradigmatima i njenom poticanju na kritičko ispitivanje političkih struktura i moći. Njegova filozofija pruža alate za razumijevanje suvremenih političkih izazova, posebice u kontekstu postimperijalne suverenosti i promjena u demokratskim procesima. Badiouov rad stoga nudi nova tumačenja uloge i mjesta političkog subjekta, pridonoseći tako bogatom i dinamičnom diskursu suvremene filozofske misli. Kao jedan od najvažnijih filozofa našeg vremena, Badiou zagovara disciplinu filozofije koja izaziva tradicionalne pristupe i otvara nove perspektive u razumijevanju politike, istine, subjekta i egzistencije. Njegovo djelo predstavlja niz odlučnih negacija povijesti filozofije, stvarajući sustav koji se istovremeno referira na povijest suvremene francuske filozofije, njemačkog idealizma i grčke antike, ali i odvaja od njih. Badiouov filozofski sustav temelji se na četiri "uvjeta" filozofije: znanost, umjetnost, politika i ljubav. Svaka od ovih sfera proizvodi "istine" koje se ne miješaju s pitanjima znanja ili mišljenja. Umjesto toga, istine su egzistencijalne, stalne i otvorene ontološke operacije koje ne pripadaju nijednoj epistemičkoj kategoriji. Dakle, prema Badiouu, *filozofija ne proizvodi istine*, već ih promišlja i razmatra njihovu međusobnu povezanost.

U središtu Badiouove filozofije je pojam događaja. Događaj je nešto što prekida postojanje, unosi novost u zatvorene situacije ili svjetove. Iako su takvi događaji rijetki, oni potiču stvaranje subjekata koji u vjernosti događaju stvaraju neočekivane, nove istine. Badiou vjeruje da se istine mogu izvesti kao rezultat događaja koji se odvijaju unutar četiri područja koja je nazvao *generičkim radnjama*: to su znanost, umjetnost, politika i ljubav. Badiouovo djelo također uključuje kritiku postmodernizma i analitičke filozofije, te zagovara perspektivu "obrazovanja istine". Njegova filozofija, koja je istodobno utjecajna i kontroverzna, dovodi u pitanje ustaljeni poredak i potiče na razmišljanje o novim mogućnostima političkog subjekta i društvene transformacije. Nakana ovog eseja je istražiti i analizirati ključne aspekte političke filozofije Alaina Badioua, s posebnim naglaskom na njegova djela *Metapolitika*, *Teorijski spisi*, *Bitak i događaj* i *Teorija subjekta*. Točnije, ovaj članak ima za cilj dati analizu Badiouove filozofske misli, razmatrajući kako njegovi koncepti i teorije utječu na razumijevanje političkog subjekta, istine, subjektivnosti i on-

tologije. Analizirajući ta djela, usredotočit ćemo se na sljedeće ključne teme: 1) Badiouova konceptualizacija političkog subjekta: istraživanje Badiouovih ideja o političkom subjektu, posebno u kontekstu *Metapolitike*; 2) razmatranje Badiouovih teorija subjekta, kako je predstavljeno u *Teoriji subjekta*; 3) ontologija i događaj: detaljna analiza Badiouova pristupa ontologiji, posebno u *Bitku i događaju*; 4) prilozi teorijskim spisima: pregled i analiza *Teorijskih spisa* kao ključnog djela Badiouova opusa; 5) politika i filozofija: istraživanje veze između politike i filozofije u djelu *Kontroverze: Politika i filozofija u našem vremenu*. Ovaj tekst stoga nastoji pružiti razumijevanje Badiouove filozofske misli, istražujući kako njegove teorije pružaju novu perspektivu na ključna filozofska pitanja i kako se ti koncepti mogu primijeniti na različite aspekte suvremene političke i društvene stvarnosti. Cilj je također prikazati relevantnost Badiouove misli za suvremene filozofske diskurse i njezin potencijalni doprinos daljnjem razvoju filozofske misli.

Filozofiju Alaina Badioua karakterizira niz ključnih pojmova koji su temeljni za njegovo razumijevanje politike, umjetnosti, znanosti i ljubavi, a njegova filozofija predstavlja značajan odmak od mnogih suvremenih filozofskih pristupa. *Događaj*: središnji koncept u Badiouovoj filozofiji, događaj predstavlja prekid u ustaljenom tijeku stvarnosti, uvodeći novinu u zatvorene situacije ili svjetove. Događaji su rijetki, ali imaju potencijal radikalno promijeniti postojeći svjetski poredak i stvoriti nove svjetove. *Istina*: Badiou odbacuje tradicionalnu korespondentnu teoriju istine, tvrdeći da istina nije povezana s izjavama o stvarnom stanju stvari. Umjesto toga, istina je rezultat procesa, konačni učinak generičkih postupaka. Postoje četiri vrste takvih procesa koji proizvode istine: znanstveni, umjetnički, politički i ljubavni. *Subjekt*: U Badiouovoj filozofiji subjekt nije unaprijed zadani entitet, već se oblikuje kroz vjernost događaju. Subjekt nastaje kao odgovor na događaj i posvećen je istraživanju i spoznaji istine koju taj događaj otkriva. *Teorija skupova*: Badiou koristi matematičku teoriju skupova kao sredstvo za rješavanje ključnih pitanja ontologije, tvrdeći da naša percepcija stvarnosti uvelike ovisi o značajnim događajima koji mijenjaju svijet u politici, matematici/znanosti, estetici/poeziji i ljubavi. *Etika istine*: Badiou zagovara etiku istine, koja podupire disciplinirano, subjektivno opredjeljenje za militantnu stvar (bilo političku, znanstvenu, umjetničku ili romantičnu) i razlikuje jasno definiranu zonu primjene koncepta zla. Iz tih je razloga Badiouova filozofija bila i

još uvijek je vrlo utjecajna te pruža duboko razumijevanje političkih, umjetničkih, znanstvenih i ljubavnih procesa, a osporava tradicionalne filozofske paradigme. *Bitak i događaj*: ovo djelo predstavlja Badiouovu temeljnu filozofsku teoriju, gdje on koristi matematičku teoriju skupova za istraživanje ontologije. *Bitak i događaj* ključno je djelo za razumijevanje Badiouovih ideja o događaju, subjektu i istini, razmatrajući matematiku kao osnovu za rješavanje glavnih pitanja ontologije. *Etika: Ogled o razumijevanju zla*: u ovom djelu Badiou kritizira suvremena etička načela i zagovara "etiku istine". *Manifest za filozofiju*: Ovdje Badiou iznosi svoje poglede na ulogu i značaj filozofije, kritizirajući ideje o "kraju filozofije" i naglašavajući važnost filozofije u suvremenom svijetu. *Sveti Pavao: temelj univerzalizma*: u ovom djelu Badiou reinterpretira lik svetog Pavla, istražujući kako Pavlovo razumijevanje istine i subjekta može biti relevantno za suvremenu filozofsku misao. U tom smislu njegov rad pruža temelj za razumijevanje pristupa suvremenim političkim, etičkim i ontološkim problemima.

U filozofiji Alaina Badioua politički subjekt i suverenitet ključni su pojmovi koji dovode u pitanje tradicionalno shvaćanje politike i moći. Badiouov pristup političkom subjektu naglašava ulogu događaja u stvaranju novih političkih subjektiviteta, nadilazeći ustaljene strukture i norme. On smatra da se politički subjekt ne može pretpostaviti kao već postojeći. Naprotiv, nastaje kao odgovor na događaj, koji prekida redoviti tok stvari i uvodi novu mogućnost političkog djelovanja. Subjektivnost u politici za Badioua dolazi tek nakon događaja, ostavljajući potencijalnog subjekta u pasivnoj poziciji prije događaja. Nadalje, Badiouov koncept suvereniteta usko je povezan s njegovim razumijevanjem događaja i političkog subjekta. Suverenitet nije nešto što se jednostavno posjeduje; očituje se kroz sposobnost prepoznavanja i reagiranja na događaje koji mijenjaju poredak stvari. Badiou tako dovodi u pitanje tradicionalne ideje o *statičnoj i centraliziranoj suverenosti*, nudeći dinamičniji pristup orijentiran na događaje. Badiouova filozofija, dakle, otvara nove putove za razumijevanje politike kao sfere u kojoj događaji, a ne samo strukture moći, igraju ključnu ulogu u oblikovanju političkog subjekta i suvereniteta. Njegova teorija politike pokušava ponuditi novu filozofiju prakse, unatoč svojim ponekad neujednačenim ili problematičnim stavovima o demokraciji, parlamentarnoj politici i političkom aktivizmu. Revolucija se u kontekstu Badiouove filozofije može shvatiti kao ključni događaj koji dovodi do stva-

ranja novih istina i subjektivnosti. Njegova filozofija, temeljena na njegovoj ontologiji događaja, vidi revoluciju kao značajan raskid s postojećim poretom, čime se otvaraju mogućnosti za radikalne promjene u društvu. Badiou definira događaj kao iznenadni i neočekivani događaj koji remeti ustaljenu strukturu stvari. Takav događaj stvara priliku za formiranje novih činjenica i subjektiviteta, ključnih za razumijevanje revolucije kao okidača dubokih promjena. Revolucija se, prema tome, može dogoditi samo kroz te lomove koji omogućuju *rekonfiguraciju društvenih, političkih i etičkih institucija*. Razumijevanje revolucije također je povezano s njegovim pojmom operacija istine. Istina nije statična ili nepromjenjiva, već se aktivno oblikuje kroz određene postupke koji uključuju suočavanje s posljedicama događaja. Tijekom revolucije zbivaju se postupci istine koji rezultiraju istraživanjem i konstrukcijom novih istina. Osim toga, Badiouov pogled na revoluciju u skladu je s njegovim širim etičkim i političkim načelima. U središtu njegove filozofije je koncept predanosti, koji podrazumijeva čvrstu predanost stvarnostima koje proizlaze iz iskustva. Badiouova filozofska perspektiva naglašava revoluciju kao ključni element u poticanju transformacijskih promjena i razvoja novih istina i subjektiviteta. Na temelju njegove ontologije događaja, pojma operacija istine i njegovih etičkih uvjerenja, Badiouovo tumačenje revolucije ističe mogućnost transformativnog preokreta i stalne konstrukcije alternativnih stvarnosti.

Njegova filozofija subjekta istražuje ključne koncepte političkog subjekta, definirajući njegovu važnost u kontekstu političke participacije i moći. Mnogi autori ističu važnost političke subjektivacije u kontekstu ideologije i klase te kako određene etničke razlike postaju politički relevantne i izvor političke moći. Ova perspektiva naglašava kako diskurzivni i institucionalni uvjeti igraju ključnu ulogu u oblikovanju političkog subjekta. Nadalje, neki filozofi raspravljaju o deindividualiziranom političkom subjektu i naglašavaju potrebu razmatranja alternativnog političkog horizonta koji se razlikuje od *homo oeconomicusa*. Ova perspektiva ukazuje na važnost kolektivne političke subjektivizacije i njezinu ulogu u oblikovanju političkog identiteta. U kontekstu političke participacije, fokus je na istraživanju percepcije i iskustva korupcije u vezi s političkom participacijom. Postoji potreba za testiranjem hipoteza o utjecaju korupcije na političko sudjelovanje u različitim zemljama te se naglašava važnost razumijevanja kako iskustvo s korupcijom utječe na angažman građana u političkom procesu. Ova perspektiva daje uvid u složen

odnos između političkog subjekta i korupcije i naglašava važnost analize tog odnosa u kontekstu političke participacije. U okviru filozofske perspektive nužno je istražiti međuovisnost između filozofije i politike. Badiouov filozofski okvir daje prioritet značaju postupaka istine i događanja događaja u politici, potičući potpuno restrukturiranje političkog krajolika. Potrebna je analiza povezanosti filozofije i politike, posebno u kontekstu Badiouovih filozofskih načela. To filozofsko stajalište naglašava važnost postupaka utvrđivanja istine u politici, ističući transformirajuću moć događaja. To je u skladu s njegovom tvrdnjom da se filozofija treba aktivno uključiti u političko područje kako bi utvrdila stvarnost dane situacije i na temelju nje poduzela odgovarajuće mjere. Osim toga, usredotočenost na događaj kao okidač političke transformacije naglašava međuovisnost filozofije i politike, budući da se kroz filozofsko istraživanje razotkriva stvarnost događaja. Nadalje, značaj njegove filozofije u odnosu na političku sferu naglašen je nužnošću restrukturiranja trenutnih hijerarhija moći i propitivanja prevladavajućeg stanja stvari. Autorova usredotočenost na univerzalnost istine i mogućnost egalitarnog političkog djelovanja odgovara međuovisnosti filozofije i politike, budući da zahtijeva preispitivanje trenutnih političkih struktura. Kada se razmatra veza između filozofije i politike u Badiouovom okviru, postaje jasno da filozofsko istraživanje igra ključnu ulogu u razumijevanju stvarnosti političkih događaja i pokretanju revolucionarne političke akcije. Usredotočenost na postupke događaja i istine naglašava međuovisnost filozofije i politike, budući da zahtijeva restrukturiranje postojećih sustava moći i postizanje univerzalnih istina u političkoj domeni.

Razumijevanje perspektive Alaina Badioua o političkom subjektu zahtijeva ispitivanje složenog odnosa između njegovog filozofskog okvira i njegovog utjecaja na političko djelovanje. Nudi značajno pojašnjenje razumijevanja pojedinca u odnosu na političku ideologiju, naglašavajući utjecajnu ulogu intelektualne kontemplacije u oblikovanju političkog ponašanja. To je u skladu s fokusom na događaj kao okidač za političku transformaciju, naglašavajući međuovisnost filozofije i politike. Nadalje, naglasak je na koordiniranom djelovanju, pružajući uvid u funkciju države i strateško planiranje u upravljanju 'postpolitičkim stanjem'. Ovaj izvor pruža detaljnu i sofisticiranu analizu Badiouovog stajališta o političkom subjektivitetu, posebno u odnosu na urbane pobune i uključenost vlade. Štoviše, tu su značajne perspektive o promjeni-

vim karakteristikama političkog djelovanja, usklađujući se s fokusom na nužnost redefiniranja političkih pristupa u sadašnjem vremenu. Ovaj izvor nudi temeljito razumijevanje poteškoća i zamršenosti uključenih u preispitivanje političke subjektivnosti unutar društveno-političkog okruženja koje se stalno mijenja, pri čemu se radi o konvergenciji filozofije i političkog angažmana. Nakon analize ovih izvora, postaje jasno da je Badiouova perspektiva političke teme usko povezana s njegovom filozofskom strukturom, ističući utjecajnu sposobnost spoznaje, koordiniranog napora i značajnih pojava u određivanju političke učinkovitosti. Dubinsko ispitivanje stajališta o političkom subjektivitetu zahtijeva sofisticirano razumijevanje zamršenosti uključene u provedbu političke transformacije unutar današnjeg društveno-političkog okruženja. Koje su onda implikacije Badiouovih ideja za suvremenu politiku? Njegov pojam događaja, koji se odnosi na dubok i razoran incident koji mijenja uspostavljenu strukturu, nosi značajne posljedice za današnju politiku. Ovaj koncept postavlja izazov postojećem stanju stvari i zahtijeva preispitivanje duboko ukorijenjenih sustava vlasti, čime utječe na političko djelovanje i pokrete otpora. Osim toga, usredotočenost na univerzalnost istine i "komunističku premisu" naglašava sposobnost duboke političke promjene, predstavljajući novi pogled na političko djelovanje. Nadalje, kritika postpolitičkog stanja i njegov zahtjev za revitalizacijom političke ideologije ima neposredne posljedice na današnju politiku. Autorovo snažno uvjerenje u važnost nadilaženja depolitizacije i aktivnog sudjelovanja u političkim aktivnostima u skladu je s nastojanjima da se "pomladi" demokratski angažman i pozabavi složenošću neoliberalne vladavine. Istraživanje zajedničkih dobara i njegovo ispitivanje kapitalizma pružaju korisne perspektive za moderne političke pokrete koji promiču društvenu i ekonomsku pravednost. Ovi koncepti također konvergiraju s raspravama o biopolitici, nudeći osebujnu perspektivu za ispitivanje aktualnih političkih procesa. Njegovi intelektualni doprinosi na polju "biomoći" i potrage za istinom doprinose aktualnoj raspravi o upravljanju, otporu i politizaciji života. Nakon analize ovih implikacija, postaje očito da Badiouova stajališta imaju posljedice za današnju politiku, budući da dovode u pitanje postojeće norme i daju nove prilike za političko uključivanje i promjenu. Njegova filozofska paradigma nudi bogat temelj za preispitivanje političkog subjektiviteta, bavljenje uklanjanjem politike i zamišljanje različitih političkih budućnosti.

U kontekstu suvremene političke misli, autor nam nudi jedinstvenu perspektivu koncepta 'vladanja' bez političkog subjekta koja izaziva tradicionalne koncepte političkog subjekta i upravljanja. Badiouova filozofska istraživanja, posebice u djelima poput *Bitak i događaj* i *Teorija subjekta*, temelj su za razumijevanje 'vladanja' u nedostatku konvencionalno definiranog političkog subjekta. U tom smislu, događaj predstavlja radikalni raskid s postojećim stanjem stvari, što otvara prostor za novi oblik političkog angažmana. Ovo je posebno važno u razmatranju 'upravljanja', gdje Badiou sugerira da stvarna promjena proizlazi iz *neočekivanih i nepredvidivih događaja koji mijenjaju temeljne strukture moći i identiteta*. U djelu *Metapolitika* on dekonstruira tradicionalni pojam političkog subjekta. Umjesto fiksnog ili inherentnog subjekta, Badiou predlaže da politički subjekt proizlazi iz događaja i odnosa prema njemu. To ukazuje na promjenjivu i *fluidnu prirodu političkog subjekta*, koja nije unaprijed određena institucionalnim ili ideološkim strukturama. Ključna dimenzija Badiouova pristupa 'upravljanju' leži u njegovom odbacivanju tradicionalnih modela moći i kontrole. U djelu *Etika: esej o razumijevanju zla* Badiou istražuje etičke implikacije ovog pristupa. Upravljanje, prema Badiouu, ne treba shvatiti kao proces koji se oslanja na prethodno uspostavljene političke subjekte ili institucije, već kao dinamičan odgovor na događaje koji redefinišu mogućnosti političkog djelovanja. U kontekstu 'upravljanja' to znači da se političke strategije ne mogu temeljiti samo na postojanju stabilnih političkih subjekata ili institucija. Umjesto toga, "menadžment" treba shvatiti kao proces koji je u stalnom oblikovanju, reagirajući na nepredvidive događaje i promjene u političkom krajoliku. Badiouov pristup 'vladanju' bez političkog subjekta predstavlja radikalno odstupanje od tradicionalnih političkih teorija. Njegov naglasak na događaju i fluidnosti političkog subjekta otvara nove mogućnosti razumijevanja i oblikovanja političkog angažmana u suvremenom svijetu.

Razumijevanje uloge moći u politici bitno je za svaku analizu političkih procesa i struktura. Pitanje moći središnje je u djelima mnogih filozofa, posebice u kontekstu njegovih promišljanja političkog subjekta i događaja, koja pruža značajan uvid u dinamiku moći unutar političkog prostora. Badiouovo tumačenje moći temelji se na njegovoj teoriji događaja, koja se odnosi na radikalne lomove u postojećem poretku koji otvaraju prostor za novi oblik političkog angažmana. Moć, u ovom kontekstu, nije statična ili monolitna;

umjesto toga, dinamična je i često proizlazi iz neočekivanih i revolucionarnih događaja. Ova perspektiva implicira da moć nije inherentno smještena u institucijama ili pojedincima, već može biti rezultat kolektivnog djelovanja i odnosa prema događajima. U *Metapolitici* Badiou istražuje odnos između moći i političkih institucija, kritizirajući tradicionalne pristupe koji vlast stavljaju isključivo unutar institucionalnih okvira i tvrdeći da takvo gledište zanemaruje potencijal političkog djelovanja izvan tih struktura. *Moć treba shvatiti kao nešto što se može redistribuirati ili redefinirati kroz političke događaje i kolektivno djelovanje. Etika: Esej o razumijevanju zla* istražuje etičke dimenzije moći, sugerirajući da etičko djelovanje zahtijeva prepoznavanje i uključenost u događaje koji transformiraju politički prostor. Etička uporaba moći leži u sposobnosti prepoznavanja i odgovora na te transformativne događaje. Uloga moći u politici stoga nije fiksna niti ograničena na tradicionalne strukture vlasti. Umjesto toga, moć treba shvatiti kao dinamičnu i promjenjivu, s potencijalom da se redefinira kroz političke događaje i kolektivno djelovanje. Ovakav pristup otvara nove perspektive u razumijevanju moći u politici i potiče preispitivanje tradicionalnih shvaćanja političkog angažmana i autoriteta.

Odvajanje pojma političkog subjekta od tradicionalnih struktura moći ima značajan utjecaj na razumijevanje i praksu moderne politike. Ova dekonstrukcija ne samo da dovodi u pitanje konvencionalne pristupe političkom subjektu i moći, već utječe i na način na koji percipiramo političke procese, donošenje odluka i građansko sudjelovanje u suvremenom društvu. Badiouova filozofija, posebice u djelima kao što su *Bitak i događaj* i *Metapolitika*, naglašava fluidnost političkog subjekta i dinamičnost moći. Ovo odvajanje od tradicionalnih koncepata omogućuje novi pogled na političko djelovanje i autoritet, gdje politički subjekti i moć nisu inherentno vezani za institucije ili fiksne identitete. Promjena u perspektivi koju nudi Badiou utječe na političku teoriju i praksu na više načina. Prvo, omogućuje veću fleksibilnost i otvorenost prema novim oblicima političkog djelovanja i organiziranja, što je osobito relevantno u kontekstu globalnih društvenih pokreta i prosvjeda. Drugo, potiče kritički pregled postojećih političkih struktura i njihovih ograničenja u suočavanju sa suvremenim izazovima. *Odvajanje političkog subjekta od tradicionalnih struktura moći*, nudi novi okvir za razumijevanje demokracije i građanskog sudjelovanja. U tom kontekstu, demokracija se ne smatra

samo formalnim procesom unutar institucionalnih okvira, već živim procesom koji se razvija kroz događaje i aktivno sudjelovanje građana u političkom životu. Iako Badiouova perspektiva nudi inovativan pristup, ona je također podložna kritici. Jedan od glavnih izazova je praktična primjena njegovih ideja u stvarnim političkim sustavima. Kritičari tvrde da Badiouovu teoriju, iako teoretski privlačnu, može biti vrlo teško implementirati u složenu i slojevitu političku stvarnost suvremenih društava. Utjecaj odvajanja koncepta političkog subjekta od tradicionalnih struktura moći na modernu politiku je višedimenzionalan. Ne samo da pruža novi teorijski okvir za razumijevanje politike, već također potiče praktične promjene u načinu na koji pristupamo političkom angažmanu i organizaciji. Iako su uz to povezani određeni izazovi, njegove ideje ostaju relevantne za suvremene političke diskurse i mogu ponuditi nove perspektive za razumijevanje i oblikovanje političkih procesa u 21. stoljeću. Badiou u svojim teorijskim radovima artikulira kritiku suvremenih političkih struktura.

Njegova analiza, temeljena na pojmovima kao što su događaj, istina i politički subjekt, kritiziraju način na koji suvremene političke strukture funkcioniraju i utječu na društvene procese, jer često služe očuvanju statusa quo, sprječavajući nastanak istinski transformativnih događaja. On kritizira način na koji su se političke institucije usredotočile na održavanje vlastite moći i hegemonije, umjesto da služe kao sredstva stvarne političke promjene. Taj proces institucionalizacije politike vodi eroziji autentičnog političkog angažmana i kreativnosti, umjesto da potiče nove oblike političkog izražavanja i djelovanja. Badiou smatra da je "postpolitika" oblik depolitizacije koji neutralizira političku raznolikost i sukobe, što dovodi do apatije i gubitka mogućnosti za istinsku političku transformaciju. Također istražuje ulogu moći i ideologije u suvremenim političkim strukturama koje koriste moć i ideologiju za održavanje postojećeg poretka, umjesto da omogućuje stvaranje novih političkih prostora i subjektiviteta. Ova kritika ne utječe samo na teorijske rasprave u filozofiji, već ima i praktične implikacije za oblikovanje političkih strategija i praksi u 21. stoljeću.

U kontekstu rasprave o postimperijalnom suverenitetu, važno je razmotriti kako se *suverenitet redefinira u eri nakon imperijalnih struktura*, posebice u svjetlu globalizacije i transnacionalnih procesa. Iako se izravno ne

bavi postimperijalnom suverenosti, njegova usredotočenost na događaje i političke subjekte može se primijeniti na razumijevanje kako se suverenost transformira nakon pada imperijalnih režima. U svijetu u kojem su granice postale fluidnije i manje definirane, suverenitet se više ne može razumjeti samo u smislu teritorijalne autonomije i kontrole. Badiouova teorija političkog subjektiviteta, kako je izložena u *Teoriji subjekta* daje uvid u to kako se suverenitet može razumjeti u kontekstu pojedinaca i kolektiva koji djeluju unutar i izvan tradicionalnih državnih struktura. U postimperijalnom svijetu politički subjektivitet i suverenitet usko su povezani, s obzirom da se političko djelovanje sve više očituje kroz transnacionalne i globalne mreže. Postimperijalna suverenost složena je i višedimenzionalna tema koja zahtijeva interdisciplinarni pristup. Badiouova teorija, zajedno s radovima drugih relevantnih autora, pruža okvir za razumijevanje *kako se suverenitet transformira u svijetu koji je prošao temeljite geopolitičke promjene*. Analizirajući ovu temu kroz prizmu filozofije, političke teorije i globalnih studija, možemo bolje razumjeti dinamiku i izazove postimperijalne suverenosti u suvremenom svijetu. Promjene u društvu i državi, posebice u kontekstu postimperijalne suverenosti i globalizacije, temeljne su za razumijevanje suvremenih političkih i društvenih struktura. Badiouova filozofija, iako primarno usmjerena na metafizičke i ontološke aspekte, neizravno osvjetljava te promjene kroz prizmu događaja i političkog subjekta.

U suvremenom društvu ti događaji često dovode do redefiniranja odnosa između društva i države, narušavaju tradicionalne strukture i potiču nove oblike političkog i društvenog poretka. Promjene u državi mogu se promatrati kao odgovor na događaje koji zahtijevaju novi pristup upravljanju, zakonodavstvu i političkoj organizaciji. Utjecaj suvremenih promjena na pojam demokracije središnje je pitanje u razumijevanju političke dinamike današnjice. Badiouova teorija nudi uvid u to kako se demokracija može reinterpretirati u svjetlu ovih promjena. Politički događaji imaju potencijal redefinirati temelje demokracije. To uključuje ponovno promišljanje tradicionalnih demokratskih praksi i institucija te poticanje aktivnijeg i participativnijeg oblika građanskog angažmana. U *Teoriji subjekta* autor istražuje ideju političkog subjekta. U kontekstu demokracije to podrazumijeva prepoznavanje pluraliteta političkih subjekata i njihovih različitih perspektiva, što je bitno za dinamičnu i uključivu demokratsku praksu. Analiza suvremene političke stvarnosti

kroz prizmu Badiouovih teorija pruža jedinstveni uvid u složenost i dinamiku današnjih političkih procesa. Suvremena politička stvarnost, s brojnim globalnim izazovima i krizama, može se analizirati kroz tu prizmu kao niz događaja koji preoblikuju politički prostor.

Fenomen 'ratova bez revolucija' osvjetljava paradoks suvremenih oružanih sukoba koji, iako mijenjaju političke i teritorijalne krajolike, rijetko rezultiraju dubokim društvenim ili političkim preobrazbama. Taj se koncept može istraživati kroz prizmu političke filozofije, posebice u kontekstu promišljanja događaja i političkih promjena. U *Metapolitici* Badiou pristupa politici kao polju intrinzične napetosti i sukoba. Međutim, naglašava da ratovi u suvremenom kontekstu često ne postižu istinski revolucionarni karakter, već teže održavanju ili čak jačanju postojećih političkih i gospodarskih struktura.

U djelu *Teorija subjekta* Badiou istražuje ideju subjekta u odnosu na događaje i političke akcije. To je relevantno za razumijevanje suvremenih ratova koji, iako mogu biti dramatični događaji, često ne dovode do stvaranja novih političkih subjekata ili revolucionarnih promjena. Ovaj nedostatak revolucionarnog potencijala može se povezati s globaliziranim i međusobno povezanim svijetom, gdje su lokalni sukobi često uvjetovani širim međunarodnim silama. *Etika: Esej o razumijevanju zla* daje okvir za razumijevanje etičkih aspekata sukoba. Takva kritika etičkog nihilizma u međunarodnim odnosima može se primijeniti na suvremene ratove, sugerirajući da nedostatak revolucionarnog potencijala također odražava krizu u međunarodnom moralnom i političkom poretku. Fenomen 'ratova bez revolucija' ukazuje na važnu dimenziju suvremenih globalnih sukoba. Kroz takvu filozofsku perspektivu može se razumjeti zašto *suvremeni ratovi vrlo rijetko dovode do dubokih društvenih i političkih promjena*, unatoč njihovoj destruktivnosti i političkoj važnosti. Ovo razumijevanje nudi važan uvid u dinamiku suvremenih međunarodnih odnosa i političkih sukoba.

'Politika bez subjekta' odnosi se na suvremeni politički krajolik u kojem tradicionalni politički subjekti – poput nacija, klasa ili jasno definiranih ideoloških skupina – gube svoju dominantnu ulogu u političkom procesu. U svjetlu Badiouove filozofije razmatranje politike bez subjekta implicira propitivanje političkog subjekta izvan tradicionalne granice. U suvremenom svijetu političko djelovanje sve više proizlazi iz raznolikih i fluidnih kolektiva,

umjesto iz stabilnih i homogenih grupa. S razvojem tehnologije i globalizacijom, politički procesi postaju sve disperzniji i manje vezani uz tradicionalne političke subjekte. Društveni mediji, transnacionalni pokreti i globalne mreže stvaraju nove oblike političkog angažmana, gdje tradicionalni koncepti političkog subjekta više nisu primjereni za razumijevanje političke stvarnosti. 'Politika bez subjekta' predstavlja izazov za suvremeno političko mišljenje i praksu, gdje se moraju razviti novi teorijski i praktični okviri za razumijevanje i djelovanje u tom novom kontekstu. Ovaj fenomen potiče preispitivanje uloge pojedinačnih i kolektivnih aktera u političkom procesu, kao i razmatranje nove uloge tehnologije i globalizacije u oblikovanju političkog pejzaža.

Koncept "društva bez suštine" odražava suvremenu društvenu dinamiku u kojoj tradicionalne strukture i identiteti postaju fluidni i fragmentirani. U suvremenom kontekstu, ovaj se pristup može primijeniti na razumijevanje kako tradicionalne društvene strukture gube svoju fiksnu bit, postaju sve fluidnije i mijenjaju se. Suvremene tehnologije i globalizacijski procesi igraju ključnu ulogu u transformaciji društvenih struktura. Kao što Badiou naglašava u *Bitku i događaju*, događaji koji danas mijenjaju društvene strukture često su globalnog karaktera, dovodeći do promjena koje prelaze nacionalne i kulturne granice. Potpuna mobilizacija moći u suvremenom svijetu odnosi se na način na koji se moć i autoritet distribuiraju i iskorištavaju na sveobuhvatan način. Badiouova filozofija daje uvid u taj fenomen, posebice kroz njegovu kritiku suvremenih političkih struktura.

Političke strukture često postaju instrumenti totalne mobilizacije moći, pri čemu se moć ne koristi toliko za postizanje političkih ciljeva koliko za održavanje samih struktura. *Globalizacija i tehnološki razvoj omogućili su mobilizaciju moći na načine koji su u prošlosti bili nezamislivi*. To uključuje nadzor, digitalnu kontrolu i širenje ideologija kroz nove medije, kojima se Badiou u *Etiци: Esej o razumijevanju zla* implicitno bavi svojim razmatranjem etičkih pitanja u politici. Koncepti "društva bez suštine" i "potpune mobilizacije moći" istražuju ključne aspekte suvremene društvene i političke stvarnosti. Kroz takvu filozofsku perspektivu, ti se fenomeni mogu shvatiti kao rezultat širenja globalizacije i tehnološkog napretka, što dovodi do temeljnih promjena u načinu na koji društvo funkcionira te kako se moć koristi i raspodjeljuje. U kontekstu globalizacije, tradicionalne političke strukture možda nisu

spremljene za suočavanje sa suvremenim izazovima. Badiouova teorija nailazi na kritike, posebice u pogledu njezine praktične primjenjivosti. Njegovim djelima ponekad nedostaju konkretne smjernice za političko djelovanje, što može biti problematično u praktičnom političkom kontekstu. Razmatranje praktičnih implikacija te filozofije ključno je za razumijevanje njezina utjecaja na suvremenu politiku. Njegovo istraživanje, iako teorijski dubinsko, često postavlja pitanje njihove praktične primjenjivosti.

Filozofski i politički izazovi koje nameće Badiouova misao ogledaju se u složenosti njegovih ideja i njihovoj primjeni na suvremenu političku stvarnost. Jedan od glavnih filozofskih izazova u Badiouovom radu je koncept "istine događaja" i njegova primjena u stvarnosti. Kako razni autori ističu, njegova filozofija zahtijeva radikalno promišljanje tradicionalnih poimanja istine i subjektivnosti. Ovo nije samo teoretski problem, već i izazov za način na koji razmišljamo o političkoj praksi. Ideja da politički događaji mogu stvoriti nove oblike subjektivnosti i društvenih struktura predstavlja politički izazov. Suvremene političke strukture često su krute i otporne na promjene, što primjenu njegove filozofije u praksi čini složenim zadatkom. Razmatranje potencijalnih budućih perspektiva Badiouove filozofije omogućuje nam da zamislimo kako bi njegove ideje mogle oblikovati buduće političke i filozofske diskurse. Njegova filozofija, posebice fokus na događaje i promjene, mogla bi imati značajan utjecaj na buduće političke teorije i prakse.

U kontekstu globalizacije, njegova filozofija nudi okvir za razumijevanje i rješavanje međunarodnih i lokalnih političkih izazova. Filozofski i politički izazovi koje nameće takva filozofija, kao i potencijalne buduće perspektive, ključne su teme za daljnja istraživanja. Njegove ideje mogu poslužiti kao katalizator za nove oblike političkog razmišljanja i djelovanja, potičući nas da preispitamo postojeće strukture i prakse i razmotrimo nove mogućnosti za političku promjenu i razvoj. Ovime smo ponudili pregled političke filozofije Alaina Badioua, istražujući njezine implikacije na suvremenu politiku i društvo. Analizom ključnih djela kao što su *Bitak i događaj* i *Teorija subjekta* razotkrili smo kompleksnost Badiouovih ideja, od koncepta događaja do političkog subjekta. Unatoč izazovima u praktičnoj primjenjivosti, Badiouove teorije nude nova i značajna tumačenja političke dinamike. Badiouova kritika suvremenih političkih struktura i njegova refleksija o događajima kao

pokretačima promjena naglašavaju njegovu važnost u filozofskom i političkom diskursu. Njegov pristup potiče propitivanje tradicionalnih političkih paradigmi, nudeći alternativne modele za razumijevanje političke stvarnosti. U kontekstu globalizacije i promjena u društvu i državi, Badiouove ideje ipak daju dobar okvir za analizu i razumijevanje ovih složenih procesa. Iako se suočavamo s izazovima u primjeni njegovih teorija na praktičnu politiku, njegov utjecaj na političku misao ostaje neosporno značajan. Njegove ideje otvaraju prostor za nove oblike političkog razmišljanja i djelovanja, potičući nas na razmatranje novih mogućnosti političkih promjena i razvoja. U konačnici, Badiouova filozofija ne samo da obogaćuje teorijski diskurs, već također izaziva praktične političke strukture, omogućujući nam da bolje razumijemo i oblikujemo političke procese u 21. stoljeću. Njegove ideje, iako ponekad kontroverzne i izazovne za primjenu, ostaju vitalan doprinos suvremenoj političkoj filozofiji i praksi.